

זמנים לשבת קודש

- 4.01.....הדלקת הנרות
- 11.33.....חצות היום והלילה
- 4.54.....עלות השחר
- 6.26.....זמן דחכה
- 8.59 - ב 8.14.....סוף קרי"ש
- 9.50.....סוף זמן תפילה
- 4.40.....שקיעת החמה
- 5.54.....מוצאי שב"ק

דמותה לתמר

ג'ר"ז ק"ר - שנה ה' - וישלח תשס"ח

י"ד ע"י
התאחדות אברכים
"ויואל משה"
ד'סאטמאר
 נתיסד ע"י כ"ק מרן רביה"ק ו"ע
 בנשיאות כ"ק מרן רבנו של ט"א
 בעיה"ק ירושלים תובכ"א

מגיד תעלומה

לא נעשיתי שר וחשוב

עם לבן גרתי ואחר עד עתה, ופירש"י לא נעשיתי שר וחשוב אלא גר. ויתבאר על פי מה דאיתא במדרש (ב"ר פפ"ו ס"ג) ותשא אשת אדוניו את עיניה, מה כתוב למעלה מן הענין ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה, משל לגבור שהיה עומד בשוק ומממש בעיניו ומתקן בשערו ומתלה בעקיבו, אמר לי נאה לי יאה, נאה גבור אנכי, אומרים לי אי את גבור אי את יאי, הא דובא קמך קום קפחניה, ע"כ. וחזינן מזה עד כמה נוגע שינוי מלבושי החסידות, ואם אצל יוסף הצדיק נאמר כן אכן מה נעני אבתריה. ודבר זה רמז יעקב אבינו באמרו עם לבן גרתי ואחר עד עתה, כי עשרים שנה היה יעקב אבינו אצל לבן והיה גביר אדיר ככתוב ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה, ועכ"ל אמר לא נעשיתי שר וחשוב, כי נשארתי בלבוש זה אשר בהם יצאתי מבית אבי, ואף שהייתי בחרן בין אנשי רשע לא השפיע עלי ולא נעשיתי שר וחשוב רק נשארתי "כאניאק" כמו שיצאתי מיישבתו של שם ועבר, וכך הוא מראהו אחר עשרים שנה במסחר.

(כ"ק מרן רבינו של ט"א)

הלכות יחוד במשנת החסידות

ויותר יעקב לבדו. ששכח פכים קטנים מכאן שצדיקים חביבי עליהם ממונם יותר מגופם וכל כך למה כדי שלא יפשוטו ידיהם בגול. היהודי הק' זללה"ה אמר: שתמיה גדולה בעיניו מפני מה לא אסרו חז"ל יחוד עם ממון חבירו כמו יחוד עם אשה, ועיין חגיגה (י"א): גול ועריות נפשו של אדם מחמדתן ומתאוה להם, דמצניו דחז"ל השוו גול לעריות שנפשו של אדם מחמדתן, וא"כ כמו"כ חז"ל לאסור יחוד עם ממון חבירו.

(תפארת היהודי, יהודי תורה וסיפורים, אות קל"ב)

ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם

נסעה ונלכה ואלכה לנגדך. פרש"י ז"ל בשוה לך, לכאורה לנגדך משמע להיפך. וי"ל דעשו אמר ליעקב אבינו שהבגדים יהיו בשוה, ואלכה לנגדך, דבשאר ענינים תוכל לילך בדרך אחר ממני, והשיב לו הילדים רכים, אם כי אני לא אפחד עוד להתקלקל על ידי הבגדים, אבל הילדים יתקלקלו על ידי זה, ויתערבו בגוים וילמדו ממעשיהם, ויאמר וגו' אציגה נא עמך מן העם, וכוונתו היתה כדי שיוכלו לפתות אותו מעט מעט, ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדוני, אין רצוני אלא למצוא חן בעיני הש"ת ולא תוכלו לפעול מאומה.

(טעמי הנגהים - מהר"י מבילעא)

מילי מעלייתא

אין מזל לישראל

פרש"י כי במקלו עברתי את הירדן לא ה' עמי לא כסף ולא זהב ולא מקנה אלא מקלי לבד ופן נתמעטו זכויותי על ידי החסדים שעשית עמי ומדרש אגדה כי במקלו עברתי את הירדן שנתן מקלו בירדן ונבקע הירדן, ולכאורה תמו מאי בעי רש"י שהביא המדרש אגדה ונראה דלפי פשוט קשה האיך אמר ועתה הייתי לשני מחנות ולפי פרש"י שנתמעטו זכויותי וכו' הא גמרא ערוכה היא במ"ק ובכמה דוכתי בני חיי ומוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא בגמלא תליא וצריכין לומר דיעקב סבר דאין מזל לישראל וכי האי גוונא איכא פלוגתא בשילחי שבת יע"ש: ואיתא ביפה תואר דפלוגתא אם יש מזל לישראל או לאו תליא במדרש אחר וקדם צרתני אחר למעשה בראשית וקדם במחשבה שעלה במחשבה לברוא את ישראל ואי אזלינן בתר המחשבה הוי כמו שנבראו ישראל קודם למעשה בראשית וקודם למזלות ואין מזל לישראל דהא מסברא שהגדול ישלוט בקטן ולא להיפוך, אבל אי אזלינן בתר המעשה או המלו נבראו תחילה וי"ל דיש מזל לישראל ואיתא במדרש בשעת קריעת הים טען שר של ים אני נברא בשלישי ואדם בשישי ולפי האמת שנקרע הים צריכין לומר דאזלינן בתר המחשבה דאל"כ הוי טענת הים טענתא מעליא. ובהו יובן כי במקלי עברתי שנתן מקל בירדן ונבקע הירדן ומוכח דאזלינן בתר מחשבה ואין מזל לישראל א"כ שפיר אמר ועתה הייתי לשני מחנות ושמא נתמעטו זכויותי ודו"ק.

שבר מצוה בהאי עלמא

לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל, כי שרית עם אלוקים ועם אנשים ותוכל, ולדעתנו נראה עם הקדמה שהנחנו, דאף דשבר מצוה בהאי עלמא ליכא, אבל במצות השכליות, כשבני אדם רוצים למנוע את האדם מעשייתו, והאדם מתגבר עליהן [ומקיים המצות, או] ברין הוא שישולם שכרו בעולם הזה [שהרי נוסף על התגברות היצר צריך להתגבר גם על המונעים אותו מעבודת ה'], והוה כוונת הכתוב "לא יעקב יאמר עוד שמך" כי יעקב הוא לשון עקב וסוף, כמו שכתב במדרש ילקוט והי עקב תשמעון [ששבר המצות יהי' בעקב ובסוף ולעולם הבא] עיין שם, וגם עקב [הוא] לשון שפלות בעולם הזה [על כן לא יאמר עוד שמך יעקב כי אם] רק "ישראל" [דהוא מורה על] שררות [גם] בעולם הזה, והטעם [מדוע מגיע לו שם גם בעולם הזה אומר] "כי שרית עם אלוקים ועם אנשים ותוכל" ומה ששרית עם אנשים לגור בבית לבן ולקיים המצות [גם שהי' לך מנוע, לכן דארמי], לזה יגיע לך שררות העולם הזה גם כן. תהלים אמונת טהורות

סדר הלימוד לפר' וישב - מסכת שבועות

יום	א	ב	ג	ד	ה	ו	שב"ק
דף	י"א.	י"א:	י"ב.	י"ב:	י"ג.		הזרה

מענינא דיומא

לרגל יום השחרור והצלה של כ"ק מרן רביה"ק בעל דברי יואל ז"ע:

ככל שנה ושנה גיתוסף אורה מפעולותיו של רביה"ק ז"ע

יש לרמוז במה שנמשל הצדיק לכוצינא דנהורא, על פי מה שכתב החת"כ (א"ר ס"ו רס"ג ס"ח) ב' וג' בעלי בתים אוכלים במקום אחד יש אומרים שכל אחד מוכר על מנוחה שלו, וכתב המגן אברהם (י"טקס) דכל מה דמתוסף אורה יש בה שלום בית ושמחה יתירה להנאת אורה ככל זוית וזוית, עכ"ד. והיינו דקרי ליה לרבי אבהו בוצינא דנהורא, כי בפעולות הצדיק יש בהן משום אורה, וכל מה שניתוסף האור יש בהם תוספות שמחה.

ובכן ככל שנה ושנה אין אנו מוסיפים כהודאה לה' מושנים שעבר, אלא אנו מוסיפין עוד ליתן שבח והודאה לחי העולמים, על הצלת האי צדיק רבן ואבהונו של ישראל, כי ככל שנה ושנה ניתוסף תוספת אורה מפעולותיו של אותו צדיק, ורואין הפירות מכל עמלו ופירי פירותיה, וספסלי בי מדרשא גיתוספים במוסדות החינוך מידי שנה בשנה, וכל אחד הוא תוספות אורה אשר הוא תוספות שמחה, ולזה בעי תוספות ברכה, להוסיף בכל שנה ושנה שיר חדש להבוכ"ע.

ולעת כזאת אנו משבחים ומפארים על הצלת האי בוצינא דנהורא שהאיר לנו את הדרך נלך בה, ובזכותו אנו מוסיקים מנוח בדרך התורה והמוסרה, וכמו שכתב מרן החת"כ סופר בדרשותיו (לשבת הגדול עמוד רמ"ג) לפרש אמרונו בתפילה, ברוך אלקינו שבראו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכינו, דהנה אף שנתן לנו הקב"ה תורת אמת, עם כל זה היו בכל הדורות מגלי פנים בתורה שלא כהלכה, אשר סלפו דברי אלקים חיים בארמם שזו דרך התורה, אך צדיקי ותכתי הדורות הם הורו לבני ישראל את דעת התורה האמיתית, ולזה אנו אומרים ברוך אלקינו שבראו לכבודו ונתן לנו תורת אמת, אמנם זה לבד לא יספיק לשמור על גחלת ישראל שלא תכבה, אלא וחיי עולם נטע בתוכינו, הנה הצדיקים ותכתיים שגדו גדרים לפי הזמן, והדרינו את ישראל בדרך הישרה, עכ"ד.

מח"א ס"ב תשס"ב

כאשר עומדים אנו ביום הגדול, יום כ"א כסלו, האי יומא רבנא, בו ניצלה היהדות החרדית כולה בהצלחה של רועה ישראל הנאמן מן רבינו הקה"ט בעל דברי יואל ז"ע, אמור אמרנו להביא מן החד"ש, כתבי יד מחד מן הניצולים ממחנות המוות, האשה החשובה מרת ר. רובינפעלד תחי מעיר ציריך שבשווייץ, אשר היתה באותה מחנה כבערגן בעלון ביחד עם רבינו ז"ע, וזכתה לבוא לעזרתו בימי צר.

האשה החשובה הנ"ל זכתה לברכות מרובות מפי הקודש, וטכחה לראות את גודל מעלת הכרת הטוב של רבינו הק" ז"ע אבהון ורבן של ישראל, אשר לימים אחרי ימי המלחמה הטורא, שימש לה כאב ואם, ודאג לכל צרכיה.

לפני זמן קצר החליטה הנ"ל להעלות על הכתב מזכרונותיה מהימים הקשים האלו, ובקונטרס קטן תחת השם "זכרונותי מהעבר" העלתה ע"ג הכתב את פרקי הימים האלו וזכרונות מרבינו הק" ז"ע.

בקונטרס שלפנינו רואים אנו מצד אחד את גודל עבודתו בקודש של רבינו הק" ז"ע בימים קשים ונוראים אלו, ומצד השני רואים אנו את גודל הרדיפות אשר סבל רבינו ז"ע בהשמצות, חירופים וגידופים משואי ישראל ראשי הציונים אשר כפי שתארנו בשנה העע"ט במאמרינו "מצילים או רוצחים" השמיצו את כל גדולי ישראל ובראשם רבינו ז"ע ראש הלוחמים נגד רעיון הציונות, שהוא השואנא ישראל הגדול ובעבורו נמנע חיי"ם לכלל ישראל בארץ אונגארין, עפ"ל. ואינה ה' לדינו הקונטרס הלז, ע"י אחד מבני המשפחה הי"ו ותשוח"ח להם.

נצטט כאן כמה קטעים קטנים מפורזים (לא לפי הסדר) מאותה קונטרס כלשונה:

חולים. כל החולים שכבו בצריף על הרצפה. סכנת ההדבקה היתה עצומה, הצטננויות, והום בעור. המפקד הסתכל עלי בגועל ואמר: "לכי ותזדמני יחד אתם". התחלתי להתעסק בחולים במדת האפשר. ללא תרופות וסיוע ברופאים, יכולתי להקל על מצוקתם רק מעט, בזה שטפטפתי להם מעט קפה לתוך הפה, והשריתי לתוכו מעט לחם, רחצתי אותם ונקיתי אותם. הצלחתי באמת, להציל כמה חיי אנוש. עם הסדין הכבד של זודתי שהיתה ברשותי, שטבלתי במים קרים. עטפתי שני ילדים קטנים, שהתקררו מאוד, ובדרך זו הצלחתי להוריד את החום שלהם, ולהציל אותם מדלקת הריאות שתקפה אותם. שני ימים ושני לילות שמרתי ללא הרף על הבת ועל הבן. בעזרת השם יתברך הם הבריאו.

לחולים מסוכנים לא היה את הכח, לאכול את מנת הלחם היומית. לקחתי את הנותר והבאתי לרבי מסאטמר, שלא אכל במחנה כלום פרט ללחם. הוא הבטיח לי בכל פעם: "את הלחם הזה אזכור, אם אזכה לעבור את המלחמה. אני לא אשכח את זה" חתית את זה" שזה אוצר רב.

איזמים למות

לאחר משא ומתן ממושך, ושחד עצום, שהנאצים קבלו משווייץ, היו אלה מוכנים לשחרר את הקבוצה שלנו, לשווייץ. זו היתה הרכבת הראשונה במשלוח המפורסם של קסטנר, שחדר לבסוף להיסטוריה. היו שני משלוחים, בראשית נסעו 350 איש שהנאצים בחרו, ונסעו ברכבת לכיוון שווייץ. יום אחד נקראנו כולנו ומפקד המחנה הקריא לנו מרשימה את שמות האנשים, לפי סדר אלף בית, שעומדים לבצע את הנסיעה. הייתי בטוחה שלא אמצא בין המאושרים הללו. הייתי צריכה הרי לשמור על שני הילדים. מה יקרה ליצחק באב"ד בלעדיו? לפתע שמעתי לקרוא בשמי. אנו שנבחרנו היינו צריכים לעמוד בצד אחד. ואחר כך הודיעו, "מי שקרוב משפחה לפרוידגר שיצא מהשורה". שמתי לב שכל הקרובים שלי זזו מעט הצידה. דודי פנחס י. בלאו, בנות דודותיו שרייבר ואולמן. ואז נעמדתי גם אני לידם. היינו בערך 10 בני אדם. המפקד צרח בקולי קולות: "אתם

המפגש הראשון עם הרבי מסאטמר זצ"ל

בארבעת הימים הראשונים, כשעמדנו בבוקר בשורה, עמד מולי יהודי, שהתפלל שחרית. אני אומרת לכם, זו היתה תפילה, שלא ראיתם ולא שמעתם מעולם, וגם לא תחוו מעמד כזאת. מובן שהתפלל בעל פה, בהתלהבות נוראה, וכוונה עצומה. ביום הראשון שאלתי מאן דהוא מיהו היהודי הלז? הוא ענה לי, "אה, זה הרב יואליש, מתנגד הציונים". הייתי נערה צעירה לימים, לא היה לי מושג מענינים אלו. וכמובן שתקתי.

ביום השני ראיתי אותו שוב, חלש יותר מאתמול, אבל הוא התפלל. ביום השלישי עמד בקושי על רגליו, ולמרות זאת התפלל בכוונה בכוחותיו האחרונים שונתרו בו. שוב שאלתי את שכנתי: מיהו היהודי הזה? "אדם רע אנטי ציוני", ענתה לי. "אבל הוא אינו יכול להיות כל כך רע, הוא מתפלל הרי כל כך בכוונה", חשבתי לעצמי. אחר כך נודע לי שהוא כמעט ואינו אוכל, הוא מסתפק בלחם

ומים. הוא לא רצה לקחת אוכל בלתי כשר לפיו. ביום השלישי והרביעי שאלתי אשה שעמדה לידי: אמרי לי בבקשה מי האיש הזה? הוא מתפלל כל כך מיוחד. רואים במוחש, שהוא מדבר ישירות עם הקב"ה. "מה, איך מכירה אותו?" התפלאה אותה האשה "הרי זה הרבי מסאטמר, זה בעלי". האם הוא רב? שאלתי אותה. "לא, הוא רבי". מה ההבדל בין רב לבין רבי? אבי היה יהודי אוברלנדר, ייקא אמיתי. בבית אף פעם לא שמעתי מעולם מ"רבי". הכרנו רק "רב", ובכן יום אחד תווכחי לדעת. והיא צדקה.

מטפלת בחולים במחנה

באותו יום בקשתי ממנהלת המחנה, לאפשר לי לעבוד בתור מטפלת. יום או יומיים אחר שהגענו לברגן בלזן נפטרה נערה בת 18, שמה היה ברסלויער, מדלקת ריאות כפולה. בתחנת בינים בלינץ גזרו את הצמות (צפ"פ בלע"ז) של הנערה וגלחו אותה לגמרי, כתוצאה מכך הוא הצטננה. המוות שלה ריגש אותי מאוד, ורציתי לעזור לנערה המסכנה. לא היה חדר

זה היום עשה ה' נסיעה ושמחה ב

הסדר ה' כי לא המנו בלאבב רחמי

הזמנה של מצוה

ברגשי כבוד ויקר, מתכבדים אנו בזה להזמין את ידידנו ואוהדינו ואנ"ש הע"י, לבוא ולהשתתף ולקחת חבל בסעודה של מצוה

סעודת הודאה
ביום הגדול כ"א כסלו
יום שחרור והצלת כ"ק מרבינו הגה"ק רשבב"ז בעל דברי יואל ז"ע

שיתקיים א"ה ביום רביעי פרשת וישב אור לכ"א כסלו תשס"ט
בהיכל בית מדרשינו "ברך משה" דסאטמאר
רח' יונה 20 פעיה"ק ירושלים תובכ"א
בשעה 8:00 בדיוק

בהשתתפות הג"ח דומ"ץ וקהילתנו שליט"א הרבנים הגה"צ רבנים וראשי שיבות שליט"א ובראשם כ"ק מרן הגאב"ד שליט"א וחברי הבר"ץ שליט"א

באותו זמן נודה לה על רוב רחמי ותסווי בתלת רביח"ו ז"ע אשר העלתו הוא העלת החרות להצילנו מרשת אסר סטנו העינים המופרים י"ש ונתאחד כולנו כאיש אחד להמשיך בדרך הקודש אשר הורה לנו איתן אדונינו ז"ע תחת דגלו והורכתו של מ"ט ומשפך דרכו ב"ק מרן אדמו"ר לבלתי לנטות ימין ושפאל, ובעקבותיו נלך עד ביאת הגואל

והוא יועא מן קדם אבותו דבשמיא, שזכותו הגדול של רבינו הקה"ט מייד קהילתנו הק"י נין עליו ועל כל ישראל, ובפרט למטפח דרוב בקודש כ"ק מרן רבינו שליט"א, שזכה לעולמי כמורו של אותו יוק וי"ק ולאורו נסע ונלך עד ביאת מלכא משיחא בב"א

הנאצים לקבל פנינים כבוד
הנהלת הקהילה

עשרה בני אדם תפגרו עוד היום בברגן בלזן". הוא רצה באיום זה להתנקם ממישהו, אבל אינני זוכרת את הפרטים.

באותו יום הבאתי לרבי שלוש או ארבע פרוסות לחם, שנשארה ממנת החולים. "כבוד הרב, מחר כבר לא אוכל לדאבוני להביא לכבודו יותר לחם. הנאצי אומר שאנחנו נמות עוד היום." "לא" ענה הרבי בצורה מוחלטת ביותר,

"אף אחד לא ימות היום, ואת תסעי מחר". חשבתי בלבי, הרבי מבולבל לחלוטין. הלכתי נרגשת לרבנית ואמרתי לה: אוי מסכן, הוא אינו יודע מה שהוא אומר." הרבנית נזפה בי ואמרה: "מה, הוא אינו יודע מה שהוא אומר? זה מה שאומרים אם הרבי אומר" הוא יודע היטב, את מה שהוא

אומר". כאמור לא היה לי כל מושג, מה משמעות של רבי, צדיק, וקדוש, ואלו נסים יכולים להתרחש בזכותם, בעזרת ה' יתברך.

בלילה דפקו על חלון הצריף שלנו, גם הפרוידים היו אצלנו. הייתי בטוחה שעכשיו באים לקחת אותנו לגרודם. המפקח בא ואמר, רויזה פירסט (היא הובינפלד היום): "ארזי את חפצייך, והתייבצי מחר בבוקר בשעה שש במקום חלוקת הלחם. הייתי היחידה מהקבוצה שלנו, שהלכה עם המשלוח הזה, האחרונים הלכו מאוחר יותר. אחד לא זכה לחיות הוא נפטר. אני משוכנעת שלא הייתי מסוגלת לשאת יותר את העיינויים. הייתי בסוף כוחותי. בכך הייתי רק מספר חדשים בברגן בלזן. מאחרי שבועות עד אלול תש"ד."

ההצלה

בבוקר קבלנו בחלוקת הלחם יותר מאשר חלוקה רגילה. זה היה אמור להספיק לארבעת הימים, שבהם נהיה בנסיעה לשווייץ. לאור זאת הלכתי מיד לרבי, כדי להפרד ממנו.

אחר כך הלכתי לרבי מסאטמר לבשר לו על הנסיעה הקרובה שלי. "אם אחיה לאחר המלחמה" הבטיח לי הרבי, "אציע לך שידוך ואסדר לך חופה וקידושין". חשבתי שאינני שומעת נכון. חיינו בפחד מתמיד לחיינו, מי חושב כעת על להתחתן. לא היה לי כסף, הגוף שלי היה חלש, הפנים היו מעוותות לגמרי, הייתי עטופה בסמרטוטים. ואז נדרתי נדר: רבוננו של עולם, אם תהיה בעזרי ויהי לי קורת גג מעל ראשי, אני מבטיחה לך, שלא אקנה בחפצי מותרות, לא יהיה לי תכשיטים מזהב.

(ד"ה: כידוע הגיע רבינו הק' ז"ע ביום כ"א כסלו לשווייץ, וכפי שרואים אנו מכתביה, הגיעה האשה הנ"ל בזמן מוקדם, ושמה בשווייץ מצאה שוב את רבינו ז"ע, כדלהלן):

אזכרה

אחרי שהשתחרר הרבי מסאטמר לא רצה להשאיר במחנה הפליטים ב"קאו" ונסע לג'נבה אל משפחת ר' משה גרויס, והשתהה אצלו מספר שבועות. שם ביקר אותו ר' לייביש רובינפלד מלוגנו, שבא במיוחד כדי להביא לרבי את הטוב שבמייטב. קפטן, שטריימל, ספרים, וכל מה שנצרך לרבי. ר' לייביש נשאר לשבת אצל הרבי, ובהזדמנות זו נתן לרבי קוויטל מאמו, עבור אחיו פנחס שהוא היה עדיין רווק. הרבי קרא את הפתק ושאל: "יש לכם עדיין אח בחור רווק?" "כן

בדיוק. ואמי מבקשת ברכה לשידוך עבורו". טוב מאוד בציריך גרה בחורה בשם רויזה פירסט אצל משפחת פינס. הגידו לאמכם שאני ממליץ מאוד על השידוך הזה." ר' לייביש רובינפלד היה מאוד נדהם. הוא בקש ברכה וקבל מיד שידוך. הוא נסע לציריך לאמו והיא החליטה: "הבא מיד את אחיך פנחס, ולך עמו אל פינס, כדי לקנות סוודרים. בהזדמנות זו תוכלו לראות את המדוברת". מר פינס הציג אותי בתור בת דודה של שני החתנים של הרב רובינפלד, האחים שרייבר.

החלפנו רק מלים מעטות, אחר כך נפרדו האדונים מאתנו. באותו יום התקשרה אלי הרבנית מסאטמר: ראית את הבחור? היא שאלה אותי. ראיתי את מר לייביש רובינפלד עם איזה בחור... "הבחור הזה מציע לך הרבי לשידוך".

מי חשב שהמשפחה העשירה הזאת משפחה מכובדת משפחת רובינפלד תתעניין בבחורה ענייה פליטת שואה, יתומה, בתור שידוך. גם מר פינס היה מופתע. הוא הציע לי בדיוק שידוך אחר...

בערב שבת התקשרה אלי הרבנית מסאטמר: "מה נהיה מהעניין?" ספרתי לה מבעיות שלי מהספקות. היא הבטיחה לי שהרבי ידבר מיד עם פנחס. בשבת אחר הצהריים הלכה משפחת פינס לסעודת ברית מילה. נשארתי לבד בבית לקחתי ספר תהלים ואמרתי בבכי את הפרקים. אגב בקשתי במחשבה את הורי נ"ע, שחיי העתידיים ילכו במישור הנכון, ושהם יהיו מליצי יושר עבורי ויתפללו לפני כסא הכבוד עבורי, שלא אקבל החלטה לא נכונה. מר פינס רצה מיד עם לילה לקבוע פגישה עם האדם השני. אני אמרתי לו להמתין עדיין, כי קויתי בלבי שהרבי ישיג הבטחה מפנחס. הרבי הבטיח לו בשיחת הטלפון, שאם חילטי החלטה חיובית, הוא לא יצטרע עליה לעולם.

הטלפון צלצל. אני רעדתי וחששתי שהמתקשר הוא אחד מבני המשפחה השניה. אבל זה היה פנחס... קרנתי מאושר... בכל זאת הלא יאומן התרחש: התפלתי שלי הואילו. פנחס הסכים... הוא נתן את הסכמתו לאירוסיו.

בב' אייר שבעה עשר יום לעומר, התארסנו בלי שחמותי תכיר אותי לפני כן. אחר כך היא אמרה לי: אם הרבי מסאטמר מציע את השידוך, הרי העניין לגבי נחשב כגמור.

צלצלנו לרבי מסאטמר כדי לבשר לו את הבשורה המשמחת. הוא אמר, הוא ידע שהשידוך יצא לפועל. כמו שהבטיח לי במחנה, הוא רוצה לסדר לי חופה וקידושין.

במקום הורי בקרו אותי הרבי והרבנית. הרגשה זו לא ניתנת לתיאור, כמה חמים ואבהי היה הרבי אלי. הוא הרעיף עלי את מיטב ברכתיו. זו הייתה החתונה הראשונה שהרבי ערך לאחר המלחמה.

הרבי נעשה שוב שדכן

את השבע ברכות הראשון ערך גיסי משה רובינפלד בדירתו, מול דירתנו. יום לאחר החתונה בא הרבי אלינו והזכיר אותנו להשאיר תמיד בדירה זו ולא להחליפה לעולם. אם יתאפשר לנו לערוך גם את השמחות שלנו בדירה זו. ובאמת אני גרה כבר 56 שנה באותה הדירה, גדלתי את כל חמשת ילדי בשלשלת החדרים הללו. שלום זכר, ברית מילה, בר מצוות, תאים ושבע ברכות. הרבי קבע את כל המוזנות במשקופים. לאחר שקבע את המוזנה האחרונה הוא אמר: אני מאחל לעצמי להיות השדכן אפילו אצל הבן שלך שיוולד לכם כעבור שנה. קראנו לו בשם אבי הי"ד. כשהרבי מסאטמר היה בשווייץ מלאו לבני בדיוק 18 שנה. הרבי הציע לו שידוך שאכן התבצע. ב-תשכ"ג השתהה הרבי בגירון. נסענו לשם, ובהזדמנות זו הוא שידך גם את בנו יוסף.

אכן במקום חושך התגלה האור הגדול, שם במקום הרשע, מקור הרדיפות והיסורים, כאשר עבר רבינו הק' ז"ע יסורי איוב רח"ל, דייקא שם התגלה האור הגדול המאיר לארץ ולדרים עליה, ומשם האיר והזריח אורו של עולם, נר ישראל רבינו הק' ז"ע אשר יצא ביום זה יום "כ"א כסלו" מעבדות לחירות, וניצל מתחת ציפורני הרשעים האלה, והתחיל לשקם את ההרסות, והעמיד הדת על תילה.

ולכן נודה ונהלל לה' הגדול והנורא, על רוב טובו וחסדו אשר גמל עמנו בהשאירו לפליטה את האור הגדול להאיר עיני ישראל בגלות האחרון עד ביאת המשיח.

וביום זה נרים ונישא תפילתינו אל קל חי עד הנה עזרוני רחמיך ולא עזבוני חסדיך, ואל תטשינו ה' אלוקינו לנצח, ונזכה עוד רבות בשנים להסתופף בצל תומ"ר צל קדשו של ממשוך דרכו וממלא מקומו אדונינו מורינו ורבינו הגה"ק שליט"א שומר גחלת ישראל שלא תכבה, והוא ינחני וינהלני בבירות גופא ונהורא מעליא עדי נזכה לקבל פני משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

יסודי התורה

כפרה על מיעוט הירח

דף ט. דאמר ר"ל מה נשתנה שעיר של ר"ח שנאמר בו לד', אמר הקב"ה שעיר זה יהא כפרה [עלין] על שמיעטתי את הירח.

כתבו התוס' פירש בערוך שעיר זה כפרה לישראל, ועלי לקבוע זמן כפרה זו, וקבעתי בר"ח להפיס דעתה של ירח, ע"כ.

וכעין זה כתב ברי"ף, ח"ל: עיקר הא מילתא בפרק אלו טריפות, דאמרין התם ר"ש בן פזי רמי כתיב ויעש אלקים את שני המאורות הגדולים וכתבי את המאור הקטן, אמרה ירח לפני הקב"ה רבוש"ע אי אפשר לשני מלכים להשתמש בכתר אחד, אמר לה הקב"ה לך ומעטי עצמך, אמרה לפניו רבוש"ע מפני שאמרתי לפניך דבר הגון אמעט את עצמי וכו', א"ל צדיקים יקראו על שמך יעקב הקטן שמואל הקטן דוד הקטן, לא הוי מיתבה דעתה, אמר הקב"ה הביאו כפרה עלי שמיעטתי את הירח וכו', אמר לה הקב"ה הנני עושה לך כבוד שמישב דעתך תחת שמיעטתי ומאי ניהו שיהיו ישראל בכל ר"ח מקריבין קרבן לפני בר"ח לכפר עליכם כדי שתשלימו עלי בקרבן כפרה זה את הכבוד שאמרתי לעשות לירח בשביל שמיעטתי, וזה הוא פירוש הביאו עלי שמיעטתי.

הרמב"ם במורה נבוכים כתב ח"ל: וראיתי להעירך על דבר נפלא מאד, והוא שאמרו בשעיר ר"ח לבד חטאת לד' מה שלא נאמר בזולתו מן החטאת, וטעמו מבואר מפני שקרבות ציבור הם כולם עולות ונשרפות, ומפני זה באר בהן אשה לד', ולא אמר חטאת לד' ושלמים לד' מפני שהיו נאכלים, וכאשר חשש שהקריבו שיזונה בשעיר ר"ח שהוא קרבן ללבנה, כמו שהיו עושים המצרים שהקריבו ללבנה בראשי החדשים, באר בו שזה למצות ד' ולא ללבנה, ובאר בו הכתוב חטאת לד', ואין לחוש בשאר הגלים כיון שהמה מדיני התורה ובוהו לבד נבלו משאר הנמים, אבל ראשי חדשים של לבנה המה אינם מהנחת התורה רק חג הטבעי מסיבוב הירח, ונשתפו האומות בזה ג"כ והקריבו לירח וכו', ומפני זה חדש הלשון בזה השעיר חטאת לד' להסיר המחשבות ההם.

והחתם סופר (פי"ג ב"ק) כתב ח"ל: מיעוט הלבנה והבאת כפרה בר"ח, כי קודם שניסת חוה מייצג"ר מנחש הקדמוני ולא היה שום חטא ומדה רעה בעולם, מ"מ קודם כל זה נולדת מדת הקנאה ע"י הלבנה שאמרה א"א לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד, ועי"ז נמשכה המדה הזאת בכל העולם כי הכל מושפע מהמאורות, ולולי מדה זו לא היה יכול הנחש לומר והייתם כאלקים והוא מתקנא בכם, אך מדה זו הקדמה לפיתוי נחש וכל החטאים, וכ"כ נתפשטה בעולם עד שאפילו רוב כמו כל התורה ומעש"ט נעשית בקנאת סופרים עכ"פ, וזה שאמר שהע"ה זה ענין רע וכו' כל מעשה אשר נעשה קנאת איש מרעהו, א"כ אין שום ענין גלוי טוב אלא מה שבלבו של אדם והוא הצנע לכת שזה לא מחמת קנאה, וא"נ עשית משפט ברשעים אבל לא בחימה וכעס כ"א אהבת חסד אבל מה אעשה וד' ציונו.

מנהג ישראל תורה

כסא דברכתא (מב)

כוס של סידור קידושין

כדי להסמיך הז' ברכות לברהמ"ז

זה שהנהיגו כן, להכין גם הכוס דשבע ברכות קודם ברכת המזון, כדי להסמיך השבע ברכות תיכף לברכת המזון, דשייכי אהדדי וכמצוה אחת נחשבו. (עור מקודש)

שני אנשים ימזוגו את הכוסות

נכון לחוש לדברי המגן אברהם, שש"ל כדעת התוס', זגם בנידון ידיו אית ביה משום עשיית מצוות חבילות, על כן יש להנהיג שמי שמוזג כוס ראשון, לא ימזוג כוס השני, דבשני אנשים ליכא איסור דאין עושין חבילות. (עור מקודש)

מוליכים הכלה במקום החתן

מנהג יפה כשמברכים ברסת חתנים, דהיינו כל ז' ברכות, שמוליכים הכלה במקום החתן, דז' ברכות על עיקר היוגו וחייבר נתקנה, אם כן ראוי לברך על שניהם. (ים של שלמה)

הגה"ק הדברי חיים מצאנז זי"ע הקפיד שלא לברך ברסת המזון עד שבאה הכלה (דרכי חיים)

מברכים ז' ברכות בישיבה

הגם דברכת חתנים מצוותו בעמידה, שמברכים בו את כללות ישראל, ולברך את ישראל צוה השם שיהא בעמידה, כמ"ש רז"ל כה תברכו מעומד, מכל מקום הברסת חתנים שמברכין בסעודה, מברכין מושב שלא להטריח המסובין. (שירי חסד)

התנהגות הנאספים תלוי בחתן וכלה, דבעת החופה עומדין כל הקהל על רגליהם, מפני כבוד החתן וכלה שעומדין, ומאוי טעמא בברסת חתנים שבסעודה יושבים, לכבוד החתן וכלה. (תנא דחסדא)

תימא על מה שנהגו שכל העם יושבים, ורק החתן והכלה עומדין, דכל העם לרבות החתן וכלה על מקומו יבא בשלום ישירם וישמחו. (שירי חסד)

להקדים הז' ברכות לבפה"ג

בחופה מקדימין ברכת בורא פרי הגפן ואח"כ ששה ברכות אבל בברכת המזון מקדימין הששה ברכות ואח"כ בפה"ג. (דרכי משנה)

בפה"ג מברך באחרונה

שאל יהא נראה דמברכים בפה"ג לצורך ברהמ"ז ולא משום ז' ברכות, לכן מאחרים בפה"ג. (בית שמואל)

משום לא פלוג

מברכים בורא פרי הגפן באחרונה משום לא פלוג, דברכת המזון בכל פעם בפה"ג הוא באחרונה סמוך לשתיה. (מגן אברהם)

יש שגם בברהמ"ז מקדימין ברכת בפה"ג

יש אומרים זגם בברסת המזון מקדימין ברכת בורא פרי הגפן ואח"כ ששה ברכות וכן נהג הרב הקדוש מהרצ"ה מצידיטשוב זצוק"ל וכל הנמשכים אחריו. (שולחן הסהר קאמארנא)

מלא הטנא ברכות

בשפחה רבה, אברך ברכה מרובה, קדם יידי החשוב, זד זהו לו טוב, לבו לב זהו, מרבה להטיב לוולתו, יאיתו קורסת לחכמתו, נאון במעלות בסדות, תורה עבודה וגמ"ח אצלו צמודות, ידו פשוטה לכל דבר מצוה, בלי קצבה, ה"ה.

הר"ד יואל גאלדבערגער הי"ד

לרגל הולדת בנו למזל טוב

קח נא את ברכתי, ויערב לפניך פנתתי, שתזכה לגדלו ולתננו על דרך התורה, בדרך הסלולה והמסורה, ולהניסו בעתו ובזמנו בנייתו של אברהם אבינו, עדי נזכה לעלות לציון בגנה.

כשתית וברסת, יידיך הנאמן

משה מנחם הערשקאוויטש

ברכת מזל טוב

שלוחה בזה בר כותיני ליידידנו הנעלה

הר"ר יודא ארי' וויינבערגער הי"ד

לרגל הולדת בנו למזל טוב

יי"ר יהיה רוב תענוג ונחת דקדישה טכ לייח

כעמרת וברכת

יידיך בשיעור של הרב מנחם הלל פאלאטשעק שליט"א

שים שלום טובה וברכה

בהוקרה והערכה, אשר כוס של ברכת, אול מזל פני הדתת האי נאון בחורה, שמו נודע לתפארה, מצוין ב' עמודי עולם, כתר שם טוב עולה על מולט, פה מפיך מרבליות ופנינים, מקבל את כ"א בסבר פנים, יושב על התורה ועל העבודה, כל פה אליו יודה.

הרב הגאון ר' שלום שניצלער שליט"א

לרגל שמחת נישואי בתו למזל טוב

יהן ה' שפחה זו יתפחה עוד שפחות עם שפץ ברכת והצלחה עמי"ש, ביחד עם כל משפחתו כאות נפשו היקרה והחשובה.

נאום המוקדו ומעריצו המקשיב לשיעוריו בחושן המשפט שמואל זאנוויל פויגל

התאחדות אברכים יידיאל משה

דחסידי האטמאר
נתיב ה' ל' כ' טוון בנימין ר"ע - משנאית ל' מן אשתי' שליט"א
פעיה"ח ירושלים תשנ"א

תודה וקול זמרה

דחקי פניעה עלי, לחיך מעט געזענע קדושה, קדושה דע' צענד' דרדגא דקיים, שיעם הארץ עפעס קשעים, ודודי דידים אקוסה, ים וללה לא שיעת קעשעים דברכים קיזח נעטה, וענינה קשיטת הסעודת קעצה בקלעת יעשה, בעדי שיעם קעארים.

ה"ה בא א' אבשמו הטוב יסודי ויהיאל

הר"ד יואל גאלדבערגער הי"ד

ומשפחתו ב"ה

הר"ד יודא ארי' וויינבערגער הי"ד

לרגל הולדת בנו למזל טוב

ען זעיעם דעזעך געזעלעם, שיעיזק צושיה גלא דקיים, ודקם לדיאת קים ועי קים, קים פאלדקם האקענס, אויך יעים וענת דיים יסע לכם, שיעון טענייה, יעניא קעקום, אשיר וטעט קאטעקם, עיי נעה קעזיג קעניע, לכאת טאליע.

הב"ד החתומים בברכה
החנהלה

קהל ימב לב דיסאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פעיה"ק ירושלים תובנ"א

ברכת מזל טוב

באותו כבוד ויקר וברכתי ניל ושמחה, הננו משרים בה ברכותינו ואחולינו, אל טול דיינו אמ"ש פעיה"ק.

יואל גאלדבערגער הי"ד

לאבתי החיה ר' ישראל שלום גאלדבערגער שליט"א

ולחתי החיה ר' דוד אלכסנדר עקשטיין שליט"א

ולקטי החיה ר' יוסף גאלדבערגער שליט"א

ולחתי החיה ר' יודא עקשטיין שליט"א

לרגל הולדת בנו - נכדם

הייטלום זכור בבית מדרשינו 'ברך משה'

הר"ד יודא ארי' וויינבערגער הי"ד

לאבתי החיה ר' אברהם חיים וויינבערגער שליט"א

ולחתי החיה ר' אהרן עקשטיין שליט"א

ולחתי החיה ר' יודא עקשטיין שליט"א

לרגל הולדת בנו - נכדם

הייטלום זכור בבית מדרשינו 'ברך משה'

וזאת בברכה, שתהיו רוב נחת דקדישה מהם ומכל יצאו הלצנים,